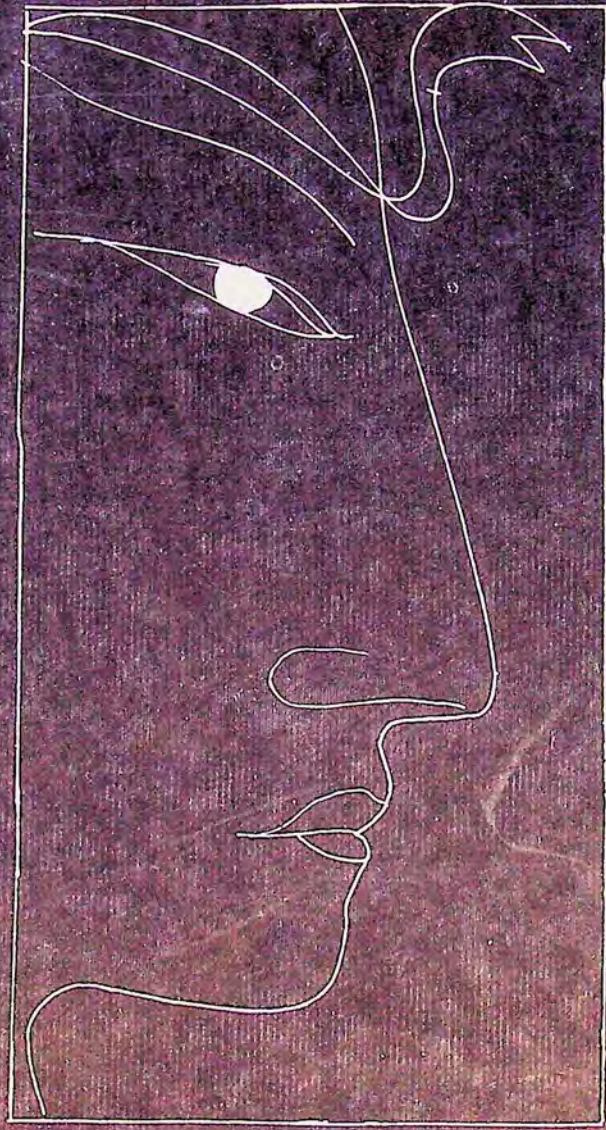

Mozart ТАКА ПРАВЯТ ВСИЧКИ

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

ТАКА ПРАВЯТ ВСИЧКИ

КОМИЧНА ОПЕРА ОТ ДВЕ ДЕЙСТВИЯ
(ШЕСТ КАРТИНИ)

Действието се развива в Неапол, в XVIII век

Диригент Иван Филев

Режисьор-постановчик Веселина Манолова

Художник-сценограф Петър Попов

Художник на костюмите Мария Трандафилова

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе

120000890786

490890

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА

Фиордилиджи
Дорабела сестри

Гулиелмо, офицер, годеник
на Фиордилиджи
Феранго, офицер, годеник
на Дорабела

Деспина, камериерка
Дон Алфонсо

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

(1756-1791)

Моцарт е един от най-великите представители на Виенската музикална класика. Творбите му, независимо оркестрови, или вокални, инструментални или музикално-сценични, представят ново достижение в историческото развитие на музикалното изкуство.

Волфганг Амадеус Моцарт е роден на 27. I. 1756 г. в Залцбург в семейство на музикант. Своя гений той проявява още от най-ранна възраст: четири годишен учи пиано, на пет – първи опити по композиция, на шест – изнася концерти.

Отличния музикант, композитор и педагог Леополд Моцарт (баща на Волфганг) дава солидна подготовка на сина си. Първите концерти, на които момчето свири с по-голямата си сестра имат невероятен успех. Това подтиква Леополд Моцарт да предприеме една дълга концертна обиколка в най-големите европейски градове. Тези концерти на младия Моцарт се превръщат в истинско триумфално шествие. През 1766 г. семейството на Моцарт се пребира в Залцбург.

Едва единадесет годишен Моцарт написва първата си опера „Апогон и Хиацинт“. Малко по-късно написва и друга музикална-сценична творба „Бастуан и Бастуена“ създадена в духа на немския Зингитил.

По-късно през 1769 год. младият композитор отново заминава на концертно турне в Италия. Тук също бързо спечелва шумна слава. Наред с концертната си дейност, Моцарт твори непрекъснато. В едно свое писмо той отбелязва: „Аз вече немога да пиша, защото пръстите ме болят от работата“.

В Италия той композира редица произведения, симфонии, концерти и др. Най-значителната му творба от това време е неговата опера – серия „Митридат понтийски“ поставена в Милано и дирижирана от автора. През 1771 год. отново се завръща в Залцбург. Въпреки липсата на театър в града, Моцарт пише опери, силно увлечен по този жанър. Следват оперите „Лучио-сила“ за Милано, „Кралят – овчар“ и прекрасната опера буфо „Мнимата градинарка“, за Мюнхен. Скоро младият музикант предприема нова концертна обиколка, но този път без особен успех.

Докато концертите на гетето-чудо Моцарт са били сензация, сега вече те не представляват такъв интерес. Моцарт си спомня за триумфа в Париж и заминава за този град, но и тук го очаква същата участ. Той трябва да изкара прехраната си като дава частни уроци по музика. По това време написва за Мюнхенския театър великолепната си опера „Игоменей“ (1780 год.) преминала с огромен успех. През 1871 г.

Моцарт се установява на постоянно местожителство във Виена. Тук започва най-плодовития си творчески период от неговия живот. Следват оперите „Отвлечане от сатарая“ – 1874 год., „Сватбата на Фигаро“ (1786 год., „Дон Жуан“ (1787 г.), „Така правят всички“ (1790),

През този период Моцарт написва и най-значителните си симфонии № 39, 40 и 41. последната музикално-сценична творба на гениалния композитор е „Вълшебна флейта. По време на написването и здравето му резко се влошава. След „Вълшебната флейта“, Моцарт композира последното си произведение своя „реквием“.

Моцарт умира на 4. срещу 5-ти декември 1791 г. във Виена.

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ПЪРВА КАРТИНА

Младите офицери – Гулиелмо и Ферандо, спорят със своя приятел стария ерген Дон Алфонсо, за любовта и женската вярност. Младите хора са твърде сигурни в годениците си – хубавите сестри Фиордилиджи и Дорабела. Сърцето на Гулиелмо принадлежи на Фиордилиджи, а Ферандо е преизпълнен от нежни чувства към Дорабела. Но Дон Алфонсо е скептик. Според него женското постоянство, прилича на Феникс – тази фантастична птица, за която се говорят чудеса, но която никога никога не е видял. Дон Алфонсо се обзалага с двамата офицери, да им докаже неверността на техните годеници. За да се осъществи това, уговарят се, двамата млади да следват неговите съвети.

ВТОРА КАРТИНА

Девоиците Фиордилиджи и Дорабела мечтаят за своите любими. Но ето облогът започва. Дон Алфонсо идва, за да им съобщи „тъжната новина“, че Ферандо и Гулиелмо са получили заповед да заминат незабавно на война. Идват двамата „нещастни“. Започва трогателно изпращане – със сълзи, прегръдки и обещания за вярност.

ТРЕТА КАРТИНА

Фиордилиджи и Дорабела са много нещастни, че са станали сами. Тяхната камериерка – Деспина прави всичко възможно да ги разсее и развесели, с размишления над морала и постоянството на мъжката любов. Дон Алфонсо спечелва на своя страна Деспина, чрез която успява да въведе в дома на девоиците двама непознати „рицари“, безумно влюбени в двете сестри. Влизат Гулиелмо и Феранго, преоблечени като чужденци. Двете сестри са възмутени от това, че виждат чужди мъже в своя дом. Тяхното разгрознение не се намалява дори и тогава, когато Дон Алфонсо разпознава в тях „стари приятели“. Девоиците напускат с гняв нахалните „рицари“ Сигурни, че са спечелили облога преоблечените Гулиелмо и Феранго са много доволни. Но Дон Алфонсо настоява играта да продължи.

ЧЕТВЪРТА КАРТИНА

По настояване на Дон Алфонсо, Ферандо и Гулиелмо продължават своите ухажвания. Но напразно. За невярност няма място в този дом. Дон Алфонсо е озадачен: „Аз знам, че няма верни жени – говори той – а тук да има две – невъзможно“. Фиордилиджи и Дорабела още не могат да се примирят с отсъствието на своите годиници. Това тяхно настроение е непрекъснато от виковете на двамата непознати „рицари“. Нещастните погълнали „отрова“ от любовна мъка. Изплашени девойките извикват за помощ Деспина, която след малко отива да доведе лекар. Останали сами с „рицарите“, сестрите са смутенц от тяхното доказателство за любовната страст и се омилостибяват над младите чужденци.

Дон Алфонсо влиза с Деснина, която е преоблечена като лекар. Лекарят възвръща към живот двамата умиращи. Влюбените, спасени от „смъртта“, падат на колене пред Фиордилиджи и Дорабела, за да измолят по една целувка. Но напразно – неумолимите девойки отново отказват, като изгонват двамата смутители на тяхните верни сърца.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

ПЕТА КАРТИНА

В дома на девоиците. Деспина със съветите си продължава да се застъпва за двамата кавалери. Това оказва своето влияние. Останали сами, девоиците решават да се позабавляват с двамата чужденци, без да допуснат „любовта им да увехне“. При избора на кавалерите те разменят любимите си. Този път Дорабела е харесала по-ниския – Гулиелмо, а Фиордилиджи е спряла вниманието си върху високия Ферандо. Съблазнена от уелите ласкателства на своя кавалер, Дорабела приема от Гулиелмо медалионче във форма на сърце, давайки му в замяна медалион с портрета на Ферандо. Ферандо е отчаян от това, че Дорабела е отстъпила пред фалшивите чувства на Гулиелмо. Но не много след това и Гулиелмо узнава, че неговата „вярна“ Фиордилиджи е повярвала на ухажванията на Ферандо. Ревност измъчва сърцата на двамата младежи. Сега и двамата са убедени, че Дон Алфонсо е прав „Така правят всички“.

ШЕСТА КАРТИНА

Играта трябва да продължи до край. На сърцата на младежите е нанесен последния жесток удар. Дорабела и Фиордилиджи се съгласяват да се омъжат за непознатите. Преоблечена като нотариус, Деспина написва брачните договори. Тъкмо сега е време да се уличат неверните в измяна. Дон Алфонсо съобщава за пристигането на Гулиелмо и Ферандо. В общата суматоха двамата „чужденци“ се скриват в съседната стая и след малко Гулиелмо и Ферандо приемат обикновения си вид. Разгневени се явяват пред гонениците си. За лекомислените девоици не остава нищо друго освен да молят за прошка. Дон Алфонсо е удовлетворен и съветва младите да се помирят. Настъпва щастлив край.

ВТОРА СТРАНИЦА НА КОРИЦАТА
ДИРИГЕНТА ИВАН ФИЛЕВ
ТРЕТА СТРАНИЦА НА КОРИЦАТА
КУДОЖНИК СТЕФАН РОПЕЛЪР ЛОПОВ
КУДОЖНИК ИЗПЪЛНИТЕЛ ХРИСТО АРНАУДОВ
НА ТРЕТА СТРАНИЦА РЕЖИСЬОРКАТА ВЕСЕЛИНА МАНОЛОВА
НА ШЕСТА СТРАНИЦА АНА АНГЕЛОВА И КАТЯ ХАРИТОНОВА
ПО ВРЕМЕ НА РЕПЕТИЦИЯ
НА ДЕВЕТА СТРАНИЦА ИВАН ДИМОВ, ДОБРИ МАНИКОВ
И НИКОЛА АБАДЖИМАРИНОВ
ПО ВРЕМЕ НА РЕПЕТИЦИЯ

КУДОЖЕСТВЕНО ОФОРМЛЕНИЕ НА
ПРОГРАМАТА ИВАН КИТОВ